Pe la Valea Plopului...

Text şi foto: ***Andrei Dumitrescu, clasa a X-a E***

Spre sfârşitul anului trecut, chiar în ajunul zilei de Moş Nicolae, elevii spiriști, împreună cu doamna director adjunct, Petronia Dumitrescu, şi cu domnii profesori de religie, Cornel Comănescu şi Cristiana Achim, au făcut o excursie mai puţin obişnuită, într-un loc aproape rupt de lumea în care mulţi dintre noi trăim, un loc sfinţit prin dăruirea unor oameni: Valea Plopului.

Acesta este o mică aşezare situată mai sus de Valenii de Munte, ce a devenit cunoscută drept un cămin pentru copiii abandonaţi care nu pot fi instituţionalizaţi. Povestea a început acum mai bine de 20 de ani, când părintele Nicolae Tănase a decis să militeze activ pentru dreptul la viaţă al copiilor născuţi şi nenăscuţi. Iniţial, un singur copil, salvat de la avort, a fost adus la Valea Plopului, iar, în timp, numărul a început să crească, ajungând în ziua de astăzi la peste 300 de copii, dar şi adulţi sau vârstinici fără posibilitatea de a se întreţine sau de a fi întreţinuţi.

Ajunşi acolo, am fost întâmpinaţi de fiica părintelui, care ne-a povestit în câteva cuvinte istoria aşezământului. Impresionantă a fost însă atitudinea copiilor: se bucurau numai atunci când ne vedeau, chiar ne-au aşezat la masă cu ei. Cred că aceste mici fiinţe reprezintă pentru noi o adevărată pildă. Chiar dacă au fost respinşi de societate, de regulile demne de un „pat al lui Procust" prin care suntem guvernaţi, ei nu şi-au pierdut puritatea, omenia, sau surâsul inocent de pe chip. Nu cu mult timp înainte de a pleca, chiar părintele Tănase, „tatăl " acestor peste 250 de copii, ne-a oferit, prin intermediul micii sale predici, câteva poveţe pentru viitor.

Am plecat din Bucureşti încărcaţi cu daruri, în ideea de a-i ajuta pe acei copii. În realitate, cred că noi am fost cei ajutaţi. Pentru cei care au avut curiozitatea să privească în jur şi să înţeleagă, cu alte cuvinte să aibă tupeul de a ieşi din tiparele penibile care ne sunt impuse de sistem, această excursie a constituit o mare lecţie de viaţă din partea copiilor, a părintelui şi chiar a locului în sine. Sperăm ca această prietenie cu locatarii aşezământului de la Valea Plopului să-i determine pe toţi elevii din Spiru să treacă, măcar o dată, pe acolo.